

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 24/04-44

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 28. januára 2004 predbežne prerokoval sťažnosť T. Š., bytom B., zastúpenej advokátkou JUDr. M. S., Advokátska kancelária, B., pre namietané porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava IV v konaniach vedených pod sp. zn. D 836/94, D 238/00, D 894/01 a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosť T. Š. v časti týkajúcej sa namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava IV v konaniach vedených pod sp. zn. D 836/94, D 238/00 o d m i e t a ako podanú oneskorene.

2. Sťažnosť T. Š. v časti týkajúcej sa namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru

o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. D 894/01 o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 23. mája 2003 doručená sťažnosť T. Š., bytom B. (ďalej len „sťažovateľka“). Sťažovateľka uvedenú sťažnosť z 19. mája 2003 doplnila na základe výzvy ústavného súdu z 11. júna 2003 prostredníctvom právneho zástupcu podaním z 30. júna 2003.

Sťažovateľka namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava IV (ďalej len „okresný súd“) v konaniach vedených pod sp. zn. D 836/94, D 238/00, D 894/99.

Sťažovateľka uviedla, že v roku 1994 bolo začaté dedičské konanie po zomrelom MUDr. Š. Š., naposledy bytom B. (ďalej len „poručiteľ“), v ktorom mala ako dcéra – dedička postavenie účastníčky konania. Poverená notárka JUDr. V. J. vydala v uvedenom konaní 26. novembra 1996 osvedčenie o dedičstve sp. zn. D 836/94 (Dnot 167/94). Poverená notárka však podľa sťažovateľky v uvedenom osvedčení nepotvrdila nadobudnutie dedičstva dedičmi k celému majetku poručiťa.

Sťažovateľka preto podaním z 20. augusta 1997 vyzvala súdnu komisárku „*aby opravila osvedčenie o dedičstve (...) a prejednala všetky pozemky, ktoré tvorili pozostalosť po jej otcovi (...)*“. Podanie s rovnakým obsahom doručila neskôr aj okresnému súdu. Okresný súd na uvedené podanie nereagoval, v dôsledku čoho sťažovateľka podala 6. marca 2000 sťažnosť na prietahy v konaní Krajskému súdu v Bratislave. Na uvedenú sťažnosť reagovala listom z 15. marca 2000 predsedníčka okresného súdu (ktorej bola sťažnosť

postúpená Krajským súdom v Bratislave), v ktorom konštatovala „*odôvodnenosť sťažnosti*“.

Okresný súd mal neskôr sťažovateľku poučiť o tom, že musí podať nový návrh na začatie dedičského konania o novoobjavenom majetku poručiteľa. Sťažovateľka takýto návrh podala 15. mája 2000. Ani novopoverená notárka JUDr. A. J. podľa sťažovateľky neakceptovala jej pripomienky a listinné dôkazy, v dôsledku čoho sťažovateľka požiadala o jej vylúčenie z prejednávania uvedenej veci, pričom však okresný súd jej návrh neakceptoval. Naopak, na základe návrhu súdnej komisárky okresný súd uznesením č. k. D 238/00-134 (Dnot 20/00) z 27. februára 2001 potvrdil nadobudnutie dedičských podielov sťažovateľke, ako aj druhej účastníčke konania (sestre sťažovateľky – D. Š.), pričom opäť nebolo rozhodnuté o celom majetku patriacom do dedičstva po poručiťovi.

Sťažovateľka podala 29. marca 2001 „*žiadosť o doplnujúce konanie o dedičstve ohľadom časti parciel, ktoré neboli prejednané*“. V ten istý deň žiadala sťažovateľka vylúčiť z konania notárku JUDr. A. J. (ktorá mala byť podľa rozvrhu práce poverená súdom vykonaním potrebných úkonov v uvedenom konaní ako súdny komisár) pre zaujatosť, poukazujúc však aj na to, že „*od pridelenia veci notárka brzdila konanie (...)*“ a že: „*Prieťahmi not. J. dedičky boli poškodené najmä tak, že polovica neprevedenej parcely v jednom prípade im bola bez ich vedomia zatiaľ neznámym spôsobom prevedená na inú osobu.*“

Okresný súd uznesením č. k. Nd 78/01-17 z 10. septembra 2001 rozhodol o vylúčení JUDr. A. J. z úkonov súdneho komisára v uvedenej dedičskej veci a poveril vykonaním potrebných úkonov v dedičskom konaní (už pod sp. zn. D 894/01) ako súdnu komisárku notárku JUDr. M. B.

Súdna komisárka podľa sťažovateľky začala opätovne neefektívne vykonávať tie isté úkony, ktoré už boli v predchádzajúcich dedičských konaniach realizované. Listom z 28. januára 2003 požiadala navyše o pridelenie spisu inému notárovi. Okresný súd

následne rozhodol, že JUDr. M B je vylúčená z úkonov súdneho komisára v uvedenej dedičskej veci.

Podľa sťažovateľky je postup súdnej komisárky pokusom „o zámerné prietahy v konaní zo solidarity s predchádzajúcimi kolegyňami“. Sťažovateľka uviedla, že pri nahliadnutí do spisu 7. mája 2003 zistila, že okresný súd dosiaľ nepoveril vykonaním potrebných úkonov v uvedenom dedičskom konaní nového súdneho komisára.

Na základe uvedených skutočností doplnených o podrobný prehľad priebehu označených konaní pred okresným súdom v podaní právneho zástupcu sťažovateľky z 30. júna 2003 sťažovateľka namieta, že k porušeniu označených základných práv okresným súdom v konaní sp. zn. D 836/94 (Dnot 167/94) došlo v dôsledku neochoty súdnej komisárky reagovať na jej návrhy a žiadosti o prejednanie dedičstva vo vzťahu ku všetkým pozemkom, ktoré tvorili pozostalosť. V ďalších dvoch konaniach mal spôsobiť okresný súd zbytočné prietahy tým, že na opätovné početné sťažnosti sťažovateľky, v ktorých namietala zbytočné prietahy, náležitým spôsobom nereagoval (existenciu zbytočných prietahov síce konštatoval, ale nevykonal dostatočné opatrenia na ich odstránenie).

Na základe uvedených skutočností sťažovateľka prostredníctvom právneho zástupcu žiada, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

«1. Ústavnej sťažnosti sa vyhovuje.

2. Postupom Okresného súdu Bratislava IV. vo veci sp. zn. D 836/94, D not. 167/94, vo veci D 238/00, D not. 20/00 a vo veci D 894/01 došlo k prietahom v konaní a tým k porušeniu základného práva sťažovateľky „na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov“ uvedeného v ustanovení čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na to, aby „záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch“ uvedeného v ustanovení čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane základných ľudských práv a slobôd.

1. *Okresný súd BA IV. sa zaväzuje na úplné a kompletne prejednanie dedičstva po poručiteľovi MUDr. Š. Š., bez zbytočných prietahov.*

2. *Sťažovateľke sa priznáva primerané finančné zadosťučinenie za nemajetkovú ujmu vo výške 100 000,- Sk spôsobenú prietahmi v konaní.»*

Návrh na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia sťažovateľka odôvodnila tým, že v dôsledku prietahov v označených konaniach jej vznikajú vysoké finančné straty, pretože nemôže nakladať so svojím vlastníctvom. Pozemky boli zaradené medzi tzv. pôdu neznámych vlastníkov a je tu možnosť, že budú prevedené na iné osoby.

Na základe výziev ústavného súdu z 11. júla 2003 a zo 7. októbra 2003 sa k sťažnosti vyjadrila listom č. Spr. 3301/03 z 10. októbra 2003 aj predsedníčka okresného súdu. V uvedenom vyjadrení okrem iného uviedla: „*Konanie o dedičstve vo veci zomrelého MUDr. Š. Š., zomrel 14. 10. 1994 bolo uznesením Okresného súdu Bratislava IV. začaté dňa 25. 11. 1994. Konanie je vedené pod č. D 836/94. Dňa 26. 11. 1996 bolo rozhodnuté osvedčením o dedičstve, ktoré nadobudlo právoplatnosť 12. 12. 1996.*

Dňa 19. 5. 1999 podala sťažovateľka T. Š. na Okresný súd v Čadci žiadosť o dodatočné prejednanie dedičstva. Okresný súd v Čadci spis odstúpil na Okresný súd Bratislava IV. dňa 5. 8. 1999.

Zákonná sudkyňa JUDr. R. poverila dňa 13. 3. 2000 vo veci prejednaní novoobjaveného dedičstva, súdneho komisára JUDr. A. J. Dňa 21. 6. 2000 požiadala sťažovateľka o vylúčenie JUDr. J. z prejednávania veci. Sudkyňa žiadosti nevyhovela, nakoľko neboli zistené dôvody pre vylúčenie notárky. Vo veci prejednaní novoobjaveného dedičstva bolo rozhodnuté uznesením č. D 238/00 dňa 27. 2. 2001, právoplatné 17. 3. 2001.

Dňa 29. 3. 2001 podala sťažovateľka ďalší návrh na prejednanie novoobjaveného majetku. Podľa rozvrhu práce pre rok 2001 bola následne poverená notárka JUDr. J., ktorá je uznesením č. Nd 78/01 dňa 10. 9. 2001 vylúčená z úkonov súdneho komisára. Podľa rozvrhu práce platného pre rok 2001 je ako súdny komisár vo veci poverená JUDr. M. B.

Dňa 29. 1. 2003 požiadala JUDr. B. o vylúčenie z prejednávania predmetnej dedičskej veci. Notárke JUDr. B. vyhovela zákonná sudkyňa dňa 24. 3. 2003. Proti

uznesení č. D 894/01 zo dňa 24. 3. 2003 podala odvolanie spoludedička D. Š. Krajský súd v Bratislave č. 13 CoD 6/03-60 dňa 5. 9. 2003 odvolanie odmietol.(...)

Sťažnosti v konaní D 863/94, D 238/00, D 894/01 – nebohý MUDr. Š. sú evidované pod Spr. 2026/00. Odpoveď na sťažnosti boli zaslané sťažovateľke T. Š. dňa 15. 3. 2000 – doručené dňa 23. 3. 2000, dňa 25. 7. 2000 – doručené dňa 27. 8. 2000, dňa 25. 5. 2001 – doručené dňa 31. 5. 2001, dňa 19. 9. 2001 – doručené dňa 28. 9. 2001, dňa 27. 3. 2003, dňa 16. 6. 2003 – doručené dňa 29. 6. 2003.

Vzhľadom k tomu, že sťažovateľka T. Š. zasielala písomné sťažnosti v krátkych časových intervaloch nebolo jej odpovedané na všetky sťažnosti.

S poukazom na vyššie uvedené dovoľujem si Vážený ústavný súd navrhnúť, aby vo vzťahu k Okresnému súdu Bratislava IV. ústavnú sťažnosť zamietol.“

II.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

1. Pokiaľ ide o časť sťažnosti sťažovateľky týkajúcu sa namietaného porušenia jej základných práv postupom okresného súdu v konaniach sp. zn. D 836/94 a sp. zn. D 238/00 ústavný súd z obsahu sťažnosti a k nej priložených listín, z obsahu vyjadrenia okresného súdu, ako aj z obsahu na vec sa vzťahujúcich súdnych spisov, ktoré si nechal predložiť, zistil, že konanie vedené na okresnom súde pod sp. zn. D 836/94 bolo skončené vydaním osvedčenia o dedičstve č. k. D 836/94-63 (D not 167/94) z 26. novembra 1996, ktoré

nadobudlo účinky právoplatného uznesenia o dedičstve podľa § 175zca ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) 12. decembra 1996. Konanie vedené na okresnom súde pod sp. zn. D 238/00 bolo právoplatne skončené uznesením okresného súdu č. k. D 238/00-134 (D not 20/00) z 27. februára 2001, ktorým okresný súd určil všeobecnú cenu, dlhy a čistú hodnotu novoobjaveného dedičstva, ako aj jeho rozsah a predmet a potvrdil nadobudnutie dedičských podielov sťažovateľke, ako aj druhej účastníčke konania (jej sestre D. Š.). Uvedené uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť 17. marca 2001.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde možno sťažnosť podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu (do základných práv alebo slobôd sťažovateľa). Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Ústavný súd pri svojej rozhodovacej činnosti opakovane vyslovil právny názor, že sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd (napr. I. ÚS 33/02, II. ÚS 29/02, III. ÚS 55/02, III. ÚS 62/02). Jednou zo zákonných podmienok pre jej prijatie na ďalšie konanie je jej podanie v zákonom stanovenej lehote.

V čase, keď sa sťažovateľka domáhala ochrany svojich základných práv a slobôd na ústavnom súde podľa čl. 127 ústavy (viac ako šesť rokov po právoplatnom skončení konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. D 836/94 a viac ako dva roky po právoplatnom skončení konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. D 238/00), už uplynula lehota stanovená pre tento typ konania pred ústavným súdom.

Vzhľadom na túto skutočnosť ústavný súd sťažnosť v tejto časti po jej predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 uvedeného zákona ako podanú oneskorene (bod 1 výroku uznesenia).

2. Pokiaľ ide o časť sťažnosti sťažovateľky týkajúcu sa namietaného porušenia jej základných práv postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. D 894/01, ústavný súd zo spisu okresného súdu sp. zn. D 894/01, ktorý si nechal predložiť, zistil nasledujúci priebeh predmetného konania.

Podaním doručeným okresnému súdu 29. marca 2001 podala sťažovateľka návrh na prejednanie novoobjaveného majetku po poručiťovi (podstatou podania bola snaha sťažovateľky o potvrdenie nadobudnutia dedičstva súdom k majetku poručiťa, ktorý podľa jej názoru v dôsledku nesprávneho postupu súdnych komisárok v predchádzajúcich dvoch dedičských konaniach nebol zahrnutý do dedičstva, sťažovateľka poukazovala na nesprávnosť rozhodnutí v predchádzajúcich konaniach sp. zn. D 836/94 a najmä sp. zn. D 238/00).

Ďalším podaním doručeným okresnému súdu v ten istý deň žiadala sťažovateľka vylúčiť z konania notárku JUDr. A. J., Notársky úrad, B., pre zaujatosť.

Okresný súd poveril podľa § 38 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku poverením (bez uvedenia spisovej značky) z 29. marca 2001 vykonaním potrebných úkonov v dedičskom konaní ako súdneho komisára notárku JUDr. A. J., Notársky úrad, B. Pokynom súdnej kancelárie z 25. apríla 2001 uložila vo veci konajúca sudkyňa zaslať spisový materiál JUDr. A. J. na vyjadrenie k návrhu na jej vylúčenie z úkonov súdneho komisára. Výzva spolu so spisom boli notárke zaslané 10. mája 2001.

JUDr. A. J. sa k námietke zaujatosti vyjadrila v podaní z 15. mája 2001 s tým, že súhlasí s vylúčením.

Pokynom súdnej kancelárie z 29. júna 2001 uložila vo veci konajúca sudkyňa vrátiť spis JUDr. A. J. s výzvou, aby svoj súhlas s vylúčením úkonov súdneho komisára odôvodnila, pretože pre rozhodovanie súdu o návrhu na jej vylúčenie z úkonov v dedičskom konaní pre zaujatosť je potrebné prihliadnuť aj na jej vyjadrenie. Uložila taktiež upozorniť

notárku, aby spis vrátila obratom, pretože o návrhu sa musí bezodkladne rozhodnúť. Spis spolu s výzvou bol JUDr. A. J. zaslaný 2. júla 2001.

Notárka JUDr. A. J. reagovala na výzvu okresného súdu listom z 11. júla 2001 doručeným okresnému súdu 25. júla 2001, v ktorom odôvodnila svoj súhlas s vylúčením z úkonov súdneho komisára v uvedenej dedičskej veci. Okresný súd uznesením č. k. Nd 78/01-17 z 10. septembra 2001, ktoré nadobudlo právoplatnosť 5. novembra 2001 rozhodol, že JUDr. A. J. je vylúčená z úkonov súdneho komisára v uvedenej dedičskej veci.

Poverením č. k. D 894/01-18 z 22. novembra 2001 okresný súd poveril podľa § 38 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku vykonaním potrebných úkonov v predmetnej dedičskej veci ako súdneho komisára notárku JUDr. M. B., B. (ďalej len „súdna komisárka“).

Podaním zo 7. januára 2002 adresovaným súdnej komisárke sa k uvedenej dedičskej veci (rozsahu dedičstva) vyjadrila sťažovateľka.

Súdna komisárka výzvou zo 4. apríla 2002 žiadala Okresný súd Čadca o zapožičanie dedičských spisov po rodičoch poručiteľa. Dedičský spis týkajúci sa dedičského konania po otcovi poručiteľa jej bol doručený 22. júla 2002.

Výzvou z 13. augusta 2002 urgovala súdna komisárka Okresný súd Čadca na zapožičanie dedičského spisu týkajúceho sa dedičského konania po matke poručiteľa.

Vzhľadom na to, že Okresný súd Čadca na dožiadanie ani na urgenciu nereagoval, súdna komisárka listom z 5. novembra 2002 urgovala zapožičanie dedičského spisu po matke poručiteľa.

Podaním zo 6. decembra 2002 doručeným okresnému súdu 11. decembra 2002 sa k veci vyjadrila dedička D. Š.

Súdna komisárka vrátila Okresnému súdu Čadca spis týkajúci sa dedičského konania po otcovi poručiťa 28. januára 2003.

Listom z 28. januára 2003 požiadala súdna komisárka o pridelenie spisu inému notárovi s ohľadom na vzniknutý konflikt s účastníčkou konania D. Š. dokumentovaný úradnými záznamami zo 17. decembra 2002 a následným listom D. Š. adresovaným okresnému súdu z 18. decembra 2002. Okresný súd výzvou zo 4. februára 2003 vyzval súdnu komisárku na upresnenie jej podania špecifikáciou, či ide o návrh na vylúčenie z úkonov súdneho komisára podľa § 14 až 17 ods. 2 OSP, alebo o návrh na postup podľa § 175zb OSP. Výzva bola súdnej komisárke doručená 17. februára 2003.

Súdna komisárka reagovala listom z 18. februára 2003 doručeným okresnému súdu 20. februára 2003. Žiadala o vylúčenie „*so zreteľom na pomer k účastníkom podľa ust. § 14 a nasl. O. s. p.*“.

Okresný súd uznesením č. k. D 894/01-38 z 23. marca 2003 rozhodol, že JUDr. M. B., notárka so sídlom B., je vylúčená z úkonov súdneho komisára v uvedenej dedičskej veci.

Dňa 2. apríla 2003 sa na notársky úrad JUDr. M. B. dostavila sťažovateľka za účelom nahliadnutia do spisu.

Listom z 5. apríla 2003 adresovaným okresnému súdu, ktorý mu bol doručený 7. apríla 2003, sa sťažovateľka domáhala, aby bola „*predbežným opatrením*“ okresného súdu ustanovená za zástupkyňu druhej účastníčky uvedeného konania – D. Š.

Ďalšími podaniami doručenými okresnému súdu v ten istý deň (7. apríla 2003) reagovala sťažovateľka na uznesenie okresného súdu o vylúčení súdnej komisárky JUDr. M. B. z konania (nešlo o podanie opravného prostriedku) a taktiež žiadala o pridelenie spisu notárke JUDr. V. J.

Dňa 16. apríla 2003 podala druhá z účastníčok dedičského konania D. Š. proti uzneseniu okresného súdu o vylúčení súdnej komisárky JUDr. M. B. z konania odvolanie, v ktorom žiadala „zrušiť predmetné uznesenie z 24. 3. 2003“ a „vyniesť nové uznesenie, v ktorom budú uvedené pravé dôvody vylúčenia dr. B.“.

Pokynom súdnej kancelárii z 2. mája 2003 uložila vo veci konajúca sudkyňa vyzvať sťažovateľku na zaplatenie súdneho poplatku za podanie návrhu na nariadenie predbežného opatrenia (podanie sťažovateľky z 5. apríla 2003).

Dňa 7. mája 2003 sťažovateľka nahliadla do spisu, listami z 8. mája 2003 doručenými okresnému súdu 9. mája 2003 urgovala pridelenie veci novému súdnemu komisárovi a taktiež zobrala späť svoj návrh na nariadenie predbežného opatrenia z 5. apríla 2003 doručený okresnému súdu 7. apríla 2003.

Okresný súd uznesením č. k. D 894/01-53 z 19. mája 2003 zastavil konanie vo veci návrhu sťažovateľky na nariadenie predbežného opatrenia v predbežnom dedičskom konaní, ktoré bolo sťažovateľke doručené 5. júna 2003.

Okresný súd predložil 23. júna 2003 spisový materiál v uvedenej veci Krajskému súdu v Bratislave na rozhodnutie o odvolaní D. Š. proti uzneseniu o vylúčení JUDr. M. B. z dedičského konania. Krajskému súdu v Bratislave bol spisový materiál doručený 24. júna 2003.

Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. CoD 6/03-60 z 5. septembra 2003 odmietol odvolanie dedičky D. Š. ako neprípustné, uznesenie aj spisový materiál boli okresnému súdu vrátené 29. septembra 2003.

Pokynom súdnej kancelárii z 1. októbra 2003 uložila vo veci konajúca sudkyňa doručiť rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave účastníčkam konania.

Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu sa otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy, skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého prípadu najmä podľa týchto troch kritérií: zložitost' veci, správanie účastníka konania a postup súdu (napr. II. ÚS 26/95, I. ÚS 3/00). Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov“ osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (II. ÚS 55/98, III. ÚS 111/02, III. ÚS 29/03).

Z judikatúry ústavného súdu ďalej vyplýva, že nie každý zistený priet'ah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (II. ÚS 57/01, I. ÚS 27/02, III. ÚS 199/02).

V prípade, keď ústavný súd zistí, že postup všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné priet'ahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, nevysloví porušenie základného práva zaručeného v tomto článku (II. ÚS 57/01, III. ÚS 30/03), alebo ho odmietne ako zjavne neopodstatnený (I. ÚS 17/01, I. ÚS 57/01, I. ÚS 27/02, III. ÚS 199/02).

Posudzované konanie začalo návrhom sťažovateľky na prejednanie novoobjaveného majetku po poručiteľovi MUDr. Š. Š. Spolu s podaním návrhu vzniesla sťažovateľka námietku zaujatosti proti notárke, ktorá mala byť podľa rozvrhu poverená vykonaním potrebných úkonov ako súdna komisárka v uvedenej veci (tá istá notárka bola ako súdny komisár činná aj v predchádzajúcom dedičskom konaní sp. zn. D 238/00). Okresný súd bezprostredne po doručení návrhu začal vo veci konať. Vzhľadom na spôsob, ktorý sťažovateľka pri uplatňovaní svojich procesných práv zvolila, keď aj napriek nespokojnosti s postupom súdnej komisárky v konaní sp. zn. D 238/00, ako aj s uznesením okresného súdu z 27. februára 2001 v uvedenej veci nepodala proti označenému rozhodnutiu okresného súdu opravný prostriedok (odvolanie), ale rozhodla sa pre už uvedený postup, smerovali procesné úkony okresného súdu v prvej fáze konania k rozhodnutiu o vznesenej námietke zaujatosti (10. septembra 2001).

Po poverení JUDr. M. B. vykonaním potrebných úkonov v predmetnej dedičskej veci (22. novembra 2001, pričom spis jej bol doručený 3. decembra 2001) začala novopoverená súdna komisárka zabezpečovať podklady potrebné na prejednanie veci (spisy Okresného súdu Čadca týkajúce sa dedičských konaní po právnych predchodcoch poručiteľa – vyžiadané prvýkrát 4. apríla 2002). Ústavný súd sa na rozdiel od sťažovateľky nedomnieva, že by vyžiadanie podkladov od Okresného súdu Čadca bolo možné označiť za neefektívny postup v tom zmysle, že dôkazné prostriedky, ktoré ním mohli byť získané, neboli potrebné pre prejednanie a rozhodnutie vo veci. Sama sťažovateľka vo svojich podaniach poukazovala na nepresnosť a chyby v údajoch katastrálneho operátu vo vzťahu k nehnuteľnostiam, ktoré mali byť súčasťou dedičstva, a žiadala „*aby sme najprv výmery pozemkov prehodnotili podľa právnych listín po mojich predkoch, ktorí pôdu kupovali, resp. nadobudli*“ (cit. z listu sťažovateľky súdnej komisárke zo 7. januára 2002, č. 1. 19 spisu). K predlžovaniu konania v tomto období (od apríla 2002 do januára 2003) dochádzalo v dôsledku nesúčinnosti Okresného súdu v Čadci, ktorý oznámil, že spis týkajúci sa dedičského konania po matke poručiteľa nie je možné zaslať (pozri č. 1. 21, 22 spisu). Súdna komisárka však podnikla opatrenia na odstránenie uvedenej prekážky v postupe konania a opakovane urgovala Okresný súd v Čadci, aby zaslal požadovaný spis (výzvy z 13. augusta 2002 a z 5. novembra 2002). Aj keď postup súdnej komisárky (ktorej úkony je v zmysle § 38 ods. 1 a 3 OSP potrebné považovať za úkony okresného súdu - III. ÚS 47/00, III. ÚS 91/02) v označenom období nebol celkom bez prietáhov, ich intenzita s prihliadnutím na ostatné okolnosti prípadu nedosiahla úroveň odôvodňujúcu záver o porušení základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a práva na prejednanie jej veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

V nasledujúcom období (od januára 2003) dochádzalo k predlžovaniu konania v podstatnej miere z dôvodov na strane účastníčok konania (predovšetkým ďalšej dedičky – D. Š.), tak pokiaľ ide o vylúčenie JUDr. M. B. z úkonov súdneho komisára v uvedenej dedičskej veci, ako aj v ďalšom priebehu konania, keď proti rozhodnutiu okresného súdu o vylúčení notárky podala D. Š. odvolanie (v dôsledku čoho sa predmetnou vecou v období od 24. júna 2003 do 29. septembra 2003 zaoberal krajský súd), ktoré podľa § 202 ods. 3 písm. k) OSP nie je proti takémuto rozhodnutiu prípustné.

V období od januára 2003 preto postup okresného súdu v uvedenej veci nemožno kvalifikovať ako nesúladný s ústavným právom sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy alebo jej právom na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Z vyššie uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť v tejto časti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako zjavne neopodstatnenú (bod 2 výroku uznesenia).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. januára 2004